

Sonet de Înviere

Felix

Cu fum scriu pe ziduri feștile funeste,
De bezne, de moarte, de-un tragic final,
De ziua-nghițită de noapte, brutal,
Căci Azima păcii S-a dus, nu mai este.

Tresare pământul zvâcnind visceral,
Nutrind zvârcoliri din genuni până-n creste,
Și Cerul se-nchide, din sfere celeste
Venind doar tăceri, dureros, glacial.

Dar actul final vine-odată cu zorii,
Fiind în lumină divină scăldat,
Și moartea-și adună lințoliul terorii,

Iar Cel ce cu moartea pe moarte-a călcat
Pășește din groapa de-o clipă spre glorie
Și-acolo ne-așteaptă. Cristos a-nviat!

Simion Felix Marțian
Vulcan, 20 aprilie 2019